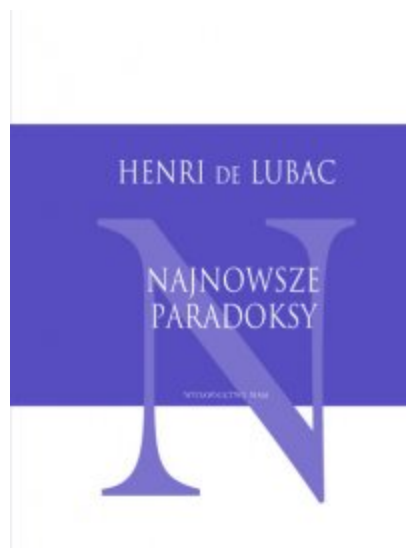

Najnowsze paradoksy - Henri de Lubac SJ

Najnowsze paradoksy kard. Henri de Lubaca (1896-1991) stanowią połowę francuskiej książki Paradoxes wydanej w serii „Dzieła wszystkie”.

Najnowsze paradoksy kard. Henri de Lubaca

(1896-1991) stanowią połowę francuskiej książki Paradoxes wydanej w serii „Dzieła wszystkie”.

Najnowsze paradoksy

Henri de Lubac

wydawca: WAM

ilość stron: 184

Wstęp

o. Marek Wójtowicz SJ

Najnowsze paradoksy kard. Henri de Lubaca (1896-1991) stanowią połowę francuskiej książki Paradoxes wydanej w serii „Dzieła wszystkie”. Jej Autor należy do grona najwybitniejszych teologów XX

wieku, którzy program teologicznej odnowy oparli na źródłach Bożego Objawienia – Słowie Bożym i Tradycji. Ten nurt odnowy teologicznej, powstały w pierwszej połowie XX wieku, przygotował w dużym stopniu Sobór Watykański II.

W okresie największego rozkwitu twórczości Henri de Lubaca, po opublikowaniu głównego dzieła *Surnaturel* (1946), został on poddany surowej krytyce przez niektórych rzymskich teologów. Atmosfera tej polemiki sprawiła, że po ukazaniu się encykliki *Humani generis* Piusa XII (1950) francuski jezuita został odsunięty od nauczania. Tę niesprawiedliwą decyzję przyjął z wielką godnością teologa i pokorą człowieka Kościoła. Nie okazując sprzeciwu władzom kościelnym i przełożonym zakonnym, wszystkie swe siły poświęcił osobistym studiom i bardzo twórczej pracy pisarskiej. Zanim papież Jan XXIII zaprosił go do Komisji Teologicznej (1960), której zadaniem było przygotowanie ogłoszonego Soboru, napisał kilka książek, wśród nich niezapomnianą i moim zdaniem najpiękniejszą: *Medytacje o Kościele*, będącą pieśnią na cześć Kościoła-Matki, który w Maryi, zasłuchanej w Słowo, odnajduje swój najgłębszy wzór.

Zaangażowanie na Soborze

Henri de Lubac pracował głównie przy redagowaniu następujących dokumentów soborowych: *Dei Verbum*, *Lumen gentium* oraz *Gaudium et spes*. Ten ostatni przygotowywał m.in. razem z arcybiskupem Krakowa Karolem Wojtyłą. W dokumentach tych można odkryć fragmenty, które wyszły spod pióra francuskiego jezuita, np. pierwszy rozdział *Dei Verbum*, do którego napisał później komentarz. W rozdziale pierwszym *Lumen gentium* „Misterium Kościoła” można odkryć inspirację z jego książki *Medytacje o Kościele*. Zarówno w książce, jak i w dokumencie ostatni rozdział poświęcony został Maryi. W *Gaudium et spes* numery 19-21, opisujące zjawisko niewiary w

różnych nurtach kultury, są jakby streszczeniem klasycznej już książki francuskiego teologa Dramat humanizmu ateistycznego. Bez tego kontekstu trudno zrozumieć *Inne paradoksy*.

przeczytaj cały wstęp i fragment książki